

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 502/2010-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Slovenskej republiky–Ministerstva financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, zastúpenej JUDr. M. K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Slovenskej republiky–Ministerstva financií Slovenskej republiky o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. augusta 2010 doručená sťažnosť Slovenskej republiky–Ministerstva financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava (ďalej aj „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len

„najvyšší súd“) pod sp. zn. 5 MOBdo 3/2009. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 30. júla 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 34 Cb 338/2006-85 z 11. júna 2007 bola zamietnutá žaloba spoločnosti F., a. s. proti D. ú. (ďalej len „d. ú.“) o zaplatenie sumy 416 240 071 Sk s prísl. Na základe odvolania d. ú. rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Cob 155/2007-186 z 21. apríla 2008 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) proti rozsudku krajského súdu bolo rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 z 26. novembra 2009 zamietnuté. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 1. júna 2010.

Hoci v konaní vedenom okresným súdom a krajským súdom vystupoval ako žalobca d. ú., napriek tomu najvyšší súd vo svojom rozsudku sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 z 26. novembra 2009 označil za žalobcu Slovenskú republiku–Ministerstvo financií Slovenskej republiky, pritom však právo na prístup k súdu takto označenému subjektu neumožnil. Pokiaľ by mala byť Slovenská republika–Ministerstvo financií Slovenskej republiky, účastníkom konania tak, ako to je v rozsudku najvyššieho súdu uvedené, potom došlo k porušeniu označeného článku ústavy.

Sťažovateľka navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd sťažnosti vyhovel, vyslovil porušenie označeného článku ústavy v konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 s tým, aby bol rozsudok z 26. novembra 2009 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

Z rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 z 26. novembra 2009 vyplýva, že ním bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti rozsudku okresného súdu č. k. 34 Cb 338/2006-85 zo 6. júla 2007 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Cob 155/2007-186 z 21. apríla 2008. V záhlaví rozsudku je uvedené, že žalobcom vo veci je „*Slovenská republika, Ministerstvo financií SR, D. ú.*“. Podľa

dátumovej pečiatky podateľne Ministerstva financií Slovenskej republiky bol rozsudok doručený 31. mája 2010.

Zo zberného spisu najvyššieho súdu sp. zn. 5 MOBdo 3/2009, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 1. júna 2010. Ďalej možno z neho zistiť, že generálny prokurátor podaním č. k. VI/2 Pz 694/08-25 zo 6. augusta 2010 doručeným najvyššiemu súdu 10. augusta 2010 požiadal o vydanie opravného uznesenia pre účely odstránenia zrejmej nesprávnosti v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 5 MOdo 3/2009 z 26. novembra 2009, keďže v záhlaví rozsudku je žalobca nesprávne uvedený, pričom jeho správne označenie má byť „D. ú.“. Napokon opravným uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 z 31. augusta 2010 bola opravená úvodná časť rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 5 MOBdo 3/2009 z 26. novembra 2009 tak, že označenie žalobcu má správne znieť: D. ú.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jadrom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že hoci nebola účastníčkou konania vedeného okresným súdom a krajským súdom, napriek tomu v doručenom rozsudku najvyššieho súdu o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora je uvedená ako žalobkyňa.

Ústavný súd zo spisu najvyššieho súdu zistil, že medzičasom (po podaní sťažnosti) došlo k oprave príslušnej časti rozsudku najvyššieho súdu tak, že ako žalobca je už označený d. ú. Je teda nepochybné, že rozsudok najvyššieho súdu sa sťažovateľky netýka, a preto ju treba považovať za zjavne neoprávnenú osobu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2010